

kan bygges derfor, selv om den kun blev en simpel Kræbro. Saa vidt jeg husker, er denne Bro, som skal bygges over et Vandløb, der er 88 Fod bredt, anslaaet til 10,200 Kr., hvorimod der er en Bro, som kun skal gaa over et Vandløb, der er 6 Fod bredt, som er anslaaet til 7,000 Kr., og for en Bro, hvor Vandløbet kun har en Bredder af 10 Fod, er Overslagssummen 9,000 Kr. Jeg kan derfor ikke forstaa, hvorledes en Bro, som skal kunne bære et Tog, kan bygges for saa lav en Sum; men det ser næsten ud, som om det enten maa blive en daarlige Bro, eller ogsaa, at der maa blive en betydelig Overskridelse af Overslagssummen. Desuden skal jeg udtale, at man omgaas stærkt med den Tanke, at Skivebroen skal flyttes for at undgaa den Gene, at Togene skulle kjøre frem og tilbage til Skive Banegaard. Dersom det blev realiseret, og det er, som sagt, paatænkt, at det bør gøres, saa er det uheldigt, at denne Bro bliver bygget her, og at Banen bliver knyttet til paa det Punkt, hvor Banegaarden nu ligger. Jeg skal slutte med paa det Varmeste at anbefale til det høje Thing navnlig de Underændringsforslag, som ere stillede af det ærede Medlem fra Mors (Chr. Ravn) og mig.

Overmøes: Jeg er i det overordentlig heldige Tilfælde, at kunne fatte mig meget kort, idet nemlig min Stilling til Jernbanespørgsmaalet vil være alle de Herrer, eller i det Mindste en stor Del af Dem bekendt fra min Deltagelse i Forhandlingerne sidste Gang, da det var under Behandling her i Thinget. Da jeg ganske fastholder de Anstuelser, som jeg dengang fik Leilighed til at udtale, saa er det klart, at jeg for de ydste og fynste Baners Vedkommende ikke har kunnet Andet end glæde mig over det Forslag, som er fremkommet fra Regjeringen, og at jeg i enhver Retning slutter mig dertil. Det er jo ganske vist, at der i det System, som dengang blev foreslået fra min Side, mangler en Bane, nemlig den fra Lange til Silkeborg, og der er ingen Tvivl om, at det vilde være meningsløst at anlægge Banen fra Skjern til Herning, naar det ikke var Meningen at drage Fordel af den for den gennemgaaende Trafik, hvad man naturligvis først kan gjøre, naar man bringer denne Bane i Forbindelse med den nordlige Lørbane; thi kun ad den Vej vil der i Virkeligheden kunne opnaas nogen Fordel med Hensyn til den kortere Vej til Esbjerg fra det nordøstlige Jylland. Naar jeg altsaa med denne Anstuelse ser paa den Betænkning, som er fremkommen fra det ærede Udvalg, vil det jo være klart, at denne Betænkning ikke har været af den Natur, at den just har kunnet glæde mig overordentlig meget. Banerne ere jo blevne indskrænkede meget betydeligt; det lader vel til, at der nu er en Tilbøielighed ogsaa hos Udvalgets

Medlemmer til at foreslaa en Bane endnu; men som det staaer for Tiden efter Betænkningen, er der kun Tale om tre Baner, nemlig Struer—Odbesundbanen, Banen fra Skjern til Herning og endelig den tredje Bane, om hvilken jeg ogsaa tidligere har haat Leilighed til at udtale mig, nemlig Jaaborg—Ringebanen. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) er fornylig været en Sammenligning mellem Stillingen dengang og nu for forskjellige Medlemmers Vedkommende, ogsaa kommen til at omtale nogle Ord, der dengang bleve udtalte af mig, angaaende den sidstnævnte Bane, og som jeg ganske fastholder endnu. Det vil deraf kunne ses, at jeg ikke er istand til at slutte mig til denne Bane. Naar det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds samtidig sagde, at han var en Ven af Jernbaner, forekommer det mig dog, at han har vist dette sit Venkab paa en lidt besynderlig Maade ved denne Leilighed, thi dersom vi tænke os vedtaget Forslaget fra Udvalget med det ærede Medlems Underændringsforslag, og navnlig, naar vi saa faa bevirket gennem det ærede Medlem, at Ringe—Jaaborgbanen falder rent bort, staaer der faktisk kun tilbage den meget omtalte Jernbane fra Struer Station til Odbesund, om hvilken den ærede Minister jo oplyste, at netop denne vil Landsthinget ikke have, medmindre man tog den anden Bane, nemlig fra Thisted til Odbesund, med. Naar det ærede Medlem gjorde mig opmærksom paa, da jeg afbrød ham, at Grunden, hvorfor han vilde vise Sagen tilbage til Udvalget, da vi sidste Gang søgte at gjøre lige Skjel mellem de forskjellige Dele af Landet, var den, at vi ikke havde gjort Forslag til at indløse de sjællandske Jernbaner og erhverve dem for Staten, saa svarer jeg dertil, at det forekommer mig ikke at være nogen overveiende gyldig Grund, thi der var jo ikke Noget i Veien for, at Statsbanen kunde trives ved Siden af de private. Dels have vi jo set, hvorledes det er gaaet med den sydøstlige Bane, der trives meget godt ved Siden af Statsbanen, saa at det deraf kan ses, at det meget godt kan gaa, og dels er der i selve Koncessionen for de sjællandske Jernbaner Bestemmelser, der gjøre det muligt at knytte andre Baner til disse, saa at der altsaa i den Retning ikke er Noget til Hinder derfor. Jeg kan derfor ikke se, at der for det ærede Medlem har været nogen overveiende Grund til dengang at gjøre, hvad han forsøgte at gjentage igaar. Naar nu altsaa Spørgsmaalet er for mig om, hvorledes jeg vil stille mig til den foreliggende Sag, saa ser jeg ikke, at der er Andet for mig at gjøre, end at søge saa meget som muligt at komme tilbage til det Forslag, der er fremkommet fra Regjeringen. I saa Henseende kan jeg ganske vist bøde mine Anstuelser i enkelte Retninger, naar jeg troede, at en større Del af Thingets